

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-9993/2023-51

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji Sanji Lovrić, u pravnoj stvari tužitelja Anđe Ferenac Miketić, OIB: 62838462074, iz Zagreba, Vinodolska ulica 70/4, zastupane po punomoćniku Mati Knezoviću, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženice Nevenke Škara, OIB: 77514271425, iz Stankovaca, Stankovci 68, zastupane po odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Owens, Houška i partneri d.o.o., Zagreb, radi raskida ugovora, nakon zaključene glavne javne rasprave održane dana 26. svibnja 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, dana 14. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Raskida se Ugovor o doživotnom uzdržavanju sklopljen 24. lipnja 2019. između Ante Deur iz Zagreba, Vinodolska ulica 70/4 i tuženice Nevenke Škara iz Stankovaca, Stankovci 68, ovjeren kod Javnog bilježnika Senije Škrinjar Kos pod broj: OU-110/2019.

II. Nalaže se brisanje zabilježbe prava tuženice iz ugovora o doživotnom uzdržavanju na nekretninama upisanim u zk. ul. br. 9469 k.o. 335312, Granešina, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženici da tužiteljici naknadi prouzrokovan parnični trošak u iznosu od 7.581,54 eur, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se preostali dio zahtjeva tužiteljice za naknadu parničnog troška u iznosu od 1.875,13 eur.

Obrazloženje

1. Dana 15.9.2020. tužitelj Ante Deur iz Zagreba, podnio je kod ovoga suda tužbu protiv tuženice Nevenke Škara, ranije iz Biograda na Moru, radi raskida ugovora o doživotnom uzdržavanju.

2. U tužbi se tvrdi:

- da su tužitelj Ante Deur i tuženica Nevenka Škara 24.6.2019. zaključili ugovor o doživotnom uzdržavanju,
- da primatelj uzdržavanja (tužitelj) prema navedenom ugovoru, svojoj sestri (ovdje tuženici), nakon svoje smrti ostavlja imovinu popisanu u navedenom ugovoru u cijelosti, a predaja nekretnina tuženici bi pripala u vlasništvo nakon njegove smrti,

- da se davateljica uzdržavanja obvezala tužitelju osigurati optimalne uvjete stanovanja u njegovoj kući u Zagrebu, Vinodolska 70/4, prehranu adekvatnu dobi i zdravstvenom stanju, potrebnu odjeću i obuću, njegu, a u slučaju bolesti liječenje, eventualne troškove liječenja, te druge obaveze iz tog članka,

- da iako je od sklapanja ugovora prošlo više od godinu dana tuženica ni na koji način nije izvršavala preuzete obaveze, ona živi u Biogradu na Moru i do sada tužitelja nije niti jedanput posjetila, pokazala ikakvu namjeru da izvršava preuzete obaveze ili da će ubuduće iste izvršavati.

3. Tužitelj je predložio sudu da presudom raskine ugovor o doživotnom uzdržavanju sklopljen 24.6.2019., između tužitelja i tuženice, ovjeren kod javnog bilježnika Senije Škrinjar Kos pod broj: OU-110/2019, da naloži brisanje zabilježbe tuženikovih prava iz ugovora o doživotnom uzdržavanju na nekretninama tužitelja upisanim u zk. ul. br. 9469 k.o. 335312, Granešina te naloži tuženici da tužitelju naknaditi parnični trošak.

4. Tuženica u odgovoru na tužbu navodi:

- da je nesporno da su tužitelj i tužena 24.6.2019. zaključili Ugovor o doživotnom uzdržavanju,

- protivi se svim ostalim navodima iz tužbe u cijelosti,

- protivi se tužbenom zahtjevu kao neosnovanom,

- osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva,

- navodi da je inicijativa za sklapanje predmetnog ugovora o doživotnom uzdržavanju pokrenuta od strane tužitelja koji je isto predložio tuženoj pod uvjetom da mu napravi novi krov na nekretnini u Vinodolskoj 70/4, što je tužena i učinila o svom trošku za iznos od 42.100,00 kn,

- da je netočno da tužena od sklapanja ugovora o doživotnom uzdržavanju ni na koji način nije izvršavala preuzete obveze,

- da je nekretnina u kojoj tužitelj živi prije sklapanja predmetnog ugovora o doživotnom uzdržavanju bila nepodobna za stanovanje na način da je bila prljava i zapuštena, posebice kupaona iste, a koju je tužena prvu sanirala,

- da je angažirala vodoinstalatera, koji je s radovima započeo 27.06.2019. i za koje je radove tužena platila 26.000,00 kn,

- da je tužena naručila WC Toi-Toi dok radovi ne budu gotovi za 700,00 kn, platila je Fero-term sanitarije u iznosu od 7.400,00 kn, dodatni materijal još 4.000,00 kn i nova vrata za kupaonicu u iznosu od 1.200,00 kn,

- da je tužena o svom trošku kupila perilicu rublja, hladnjak i usisavač te platila radove na prozorima,

- da je tužena angažirala ženu koja je tužitelju dolazila oko 3 puta mjesečno, održavala i čistila kuću, prala i kuhala po potrebi,

- da tužitelj nije htio da mu se kuha te je otkazao navedeno nakon par mjeseci,

- da je nakon toga tužena angažirala novu kućnu pomoćnicu, koju je plaćala 40,00 kn po satu, ali je tužitelj i njoj otkazao, a sve iz razloga što on „sve može sam“, kako je isti naveo, a troškove je čistačici sukladno uputi tužene uplaćivala gospođa Ivana Mojži,

- da je tuženica od početka 2020. preuzela brigu za čišćenje i održavanje kuće, a posebice iz razloga što tužitelj ima 5 mačaka te je za istima potrebno redovno čistiti,

- da je stupanjem na snagu epidemioloških mjera izazvanih epidemijom bolesti COVID-19 tužena tužitelju ponudila da mu pribavi namirnica kako isti ne bi trebao napuštati kuću, no isti je i to odbio,

- da je neosnovan navod tužitelja da tužena nije ispunjavala svoje obveze preuzete ugovorom o doživotnom uzdržavanju, te da je tužena sve svoje obveze uredno ispunjavala i redovno kontaktirala tužitelja kada ne bi bila u Zagrebu i to na mobitel i kućni telefon, a kada ga nije mogla dobiti zvala je susjedu Ankicu Jakopić,

- da je tužena više od 10 puta tijekom 2019. dolazila u Zagreb radi obilaska brata i radova na kući za što je potrošila više od 10.000,00 kn,

- da je tužitelj 19.8.2019. obavijestio tuženu da bi htio raskinuti ugovor o doživotnom uzdržavanju i to iz razloga što mu ista nikada nije poslala novac,

- da obveza tužene iz predmetnog ugovora nije slati tužitelju novac niti je navedeni dogovor sklopljen usmeno,

- da tužitelj ima mirovinu od oko 2.700,00 kn i prodaje rakiju od koje zaradi još oko dvije mirovine,

- da tužitelj na računu ima preko 25.000,00 kn, a osim toga ima i značajan iznos gotovine kod sebe u kući,

- da su tužitelj i tužena dogovorili da će tužena preuzeti obveze plaćanja svih režija kada tužitelj više ne bude prodavao rakiju i kada ne bude imao novca,

- da tužena sumnja da postoji drugi razlog predmetne tužbe i namjere za raskidom ugovora o doživotnom uzdržavanju, a to je da tužitelju u posljednje vrijeme učestalo dolazi neka ženska osoba, a radi koje je isti očito odlučio drugačije raspolagati nekretninom,

- da je tužena ispunjavala sve svoje obveze preuzete ugovorom, te da je tužitelj pojedine radnje tužene odbijao, a među kojima je angažiranje kućne pomoćnice, čišćenje i kuhanje, kao i pribava namirnica, za što tužena ne može biti odgovorna te se isto ne uzima kao njezino izbjegavanje izvršavanja obveza preuzetih ugovorom, - da je za raskid ugovora o doživotnom uzdržavanju potrebno da davatelj uzdržavanja svjesno izbjegava svoje obveze, a što ovdje nije slučaj,

- da je tužena savjesno i redovito izvršavala obveze, vršila poboljšice na nekretnini kako bi tužitelju život bio bolji te se trudila omogućiti mu sve potrebno, a sve suprotno navodima tužitelja te tužitelj neosnovano traži raskid predmetnog ugovora.

5. Tuženica je predložila sudu da odbije tužbu i tužbeni zahtjev kao neosnovan te naloži tužitelju nadoknaditi joj troškove parničnog postupka.

6. Ovosudnim rješenjem poslovni broj P-4449/20-11 od 4.1.2022., zbog smrti tužitelja Ante Deur, koji je umro 13.10.2021., utvrđen je prekid postupka u ovoj pravnoj stvari, a ovosudnim rješenjem poslovni broj P-4449/20-18 od 18.9.2023. pozvana je Anđa Ferenac Miketić iz Zagreba, Vinodolska ulica 70/4, da kao nasljednica iza pok. Ante Deur preuzme postupak u ovoj pravnoj stvari.

7. U dokaznom postupku sud je proveo dokaz saslušanjem tužiteljice Anđe Ferenac Miketić (str. 108 i 109 spisa), tuženice Nevenke Škara (str. 109-111,135 i 136 spisa), te svjedoke Drage Ćorkovića (str. 122 i 123), Blaženka Lukenda (str. 123-125 spisa), Krunoslava Mojži (str. 125 i 126 spisa), Boška Obradovića (str. 126 i 127 spisa), Marina Deur (str. 176 i 178 spisa), Ivane Mojži (str. 178 i 179 spisa), Ankice Jakopic (str. 179 i 180 spisa) i Ane Hečimović (str. 183 i 184 spisa) te izvršio uvid u Ugovor o doživotnom uzdržavanju od 24.6.2019. (str. 4-6 spisa), osobne iskaznice na

str. 7 spisa, Izvadak iz zemljišne knjige od 24.6.2019. (str. 8-10 spisa), rješenje o nasljeđivanju javnog bilježnika Senije Škrinjar poslovni broj O-2766/19 UPP-OS-33/19 od 29.4.2019. (str. 11 spisa), rješenje Gradskog ureda za prostorno uređenje, izgradnju grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet od 31.10.2014. o izvedenom stanju (str. 12-14 spisa), fotografije na (str. 25-32 spisa), Ponudu Toi Toi d.o.o. broj D-0832-19-07 od 1.7.2019. (str. 33 spisa), maloprodajne račune Fero-term d.o.o., Donji Stupnik od 8.7.2019., 11.7.2019., 22.7.2019. i 23.7.2019. (str. 34-37 spisa), podatke o plaćanjima za radove na kupاونici (str. 38 spisa), podatke o plaćanjima Das dam metaloprerađivačkom obrtu vl. Damir Dubravica iz Stankovaca (str. 39 spisa), podatke o plaćanju cestarine (str. 40-41 spisa), podatke OTP banke d.d., Zadar, na str. 42-47 spisa, zabilješku na str. 58 spisa, karticu Zagrebačke banke d.d. na ime Ivana Mojži sa zabilješkom (str. 63 spisa) i medicinsku dokumentaciju na ime Ande Deur (str. 144-158 spisa).

8. Sud je odbio prijedlog tuženice za provođenje građevinskog vještačenja smatrajući da je činjenično stanje dovoljno utvrđeno i da provođenje tog dokaza nije potrebno radi donošenja odluke u ovoj pravnoj stvari.

9. Temeljem ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, dalje: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

10. Predmet postupka je zahtjev za raskid Ugovora o doživotnom uzdržavanju od 24.6.2019. sklopljenog između Ante Deur iz Zagreba, Vinodolska ulica 70/4, kao primatelja uzdržavanja, s jedne strane i Nevenke Škara, ranije iz Biograda na Moru, Jadranska 7, kao davateljice uzdržavanja, s druge strane te brisanje zabilježbe prava iz tog ugovora.

11. Za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari mjerodavne su odredbe čl. 579. st. 1. i čl. 583. st. 3. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, dalje: ZOO).

12. Članak 579. st. 1. ZOO propisuje da se ugovorom o doživotnom uzdržavanju obvezuje jedna strana (davatelj uzdržavanja) da će drugu stranu ili trećega (primatelja uzdržavanja) uzdržavati do njegove smrti, a druga strana izjavljuje da mu daje svu ili dio svoje imovine, s time da je stjecanje stvari i prava odgođeno do trenutka smrti primatelja uzdržavanja.

13. Članak 583. st. 3. ZOO propisuje da svaka strana može zahtijevati raskid ugovora ako druga strana ne ispunjava svoje obveze.

14. Između stranaka nije sporno:

- da je 24.6.2019. između Ante Deur iz Zagreba, Vinodolska ulica 70/4, kao primatelja uzdržavanja, s jedne strane i Nevenke Škara, ranije iz Biograda na Moru, Jadranska 7, kao davateljice uzdržavanja, s druge strane, sklopljen ugovor o doživotnom uzdržavanju.

15. Između stranaka je sporno:

- postoje li zakonski razlozi za raskid predmetnog ugovora o doživotnom uzdržavanju.

16. Iz Ugovora o doživotnom uzdržavanju od 24.6.2019. (str. 4-6 spisa), proizlazi da je 24.6.2019. između Ante Deur iz Zagreba, Vinodolska ulica 70/4, kao primatelja uzdržavanja, s jedne strane i Nevenke Škara iz Biograda na Moru, Jadranska 7, kao davateljice uzdržavanja, s druge strane, sklopljen ugovor o doživotnom uzdržavanju (dalje: Ugovor). U čl.1. Ugovora je navedeno da primatelj uzdržavanja Ante Deur ostavlja nakon svoje smrti svojoj sestri Nevenki Škara svoju nekretninu upisanu u zk. ul. br. 9469 k.o. Granešina, ZK tijelo A III-kuća u Zagrebu, Vinodolska ulica 70/4, a davateljica uzdržavanja se obvezuje doživotno uzdržavati primatelja uzdržavanja, s tim što je predaja nekretnine u vlasništvo davateljice uzdržavanja odgođena do smrti primatelja uzdržavanja. U čl. 2. Ugovora je navedeno da se davateljica uzdržavanja obvezuje osigurati primatelju uzdržavanja optimalne uvjete stanovanja u njegovoj kući u Zagrebu, Vinodolska ulica 70/4, prehranu adekvatnu dobi i zdravstvenom stanju primatelja uzdržavanja, osigurati mu potrebnu odjeću i obuću te potrebnu njegu, a u slučaju bolesti liječenje te snositi sve eventualne troškove liječenja, a u slučaju smrti pokopati ga o svom trošku prema mjesnim običajima na groblju Markovo polje, a ukoliko se primatelj uzdržavanja odluči, iz zdravstvenih ili bilo kojih drugih razloga, smjestiti u dom za starije i nemoćne osobe, davateljica uzdržavanja se obvezuje ishoditi primatelju uzdržavanja smještaj u dom te snositi sve troškove njegovog smještaja u dom. U čl. 3. Ugovora je navedeno da primatelj uzdržavanja ovlašćuje davateljici uzdržavanja da izvrši zabilježbu ugovora u zemljišnim knjigama te da izvrši uknjižbu prava vlasništva na predmetnoj nekretnini na svoje ime i u svoju korist nakon smrti primatelja uzdržavanja. U čl. 4. Ugovora je navedeno da u slučaju neizvršavanja prava i obveza iz tog ugovora, svaka stranka može tražiti njegov raskid.

17. Kao što je već naprijed navedeno, prema odredbi čl. 583. st. 3. ZOO, svaka strana može zahtijevati raskid ugovora ako druga strana ne ispunjava svoje obveze.

18. Člankom 2. Ugovora tuženica se, kao davateljica uzdržavanja, obvezala osigurati pok. Anti Deur, kao primatelju uzdržavanja, optimalne uvjete stanovanja u njegovoj kući u Zagrebu, Vinodolska ulica 70/4, prehranu adekvatnu dobi i zdravstvenom stanju primatelja uzdržavanja, osigurati mu potrebnu odjeću i obuću te potrebnu njegu, a u slučaju bolesti liječenje te snositi sve eventualne troškove liječenja, a u slučaju smrti pokopati ga o svom trošku prema mjesnim običajima na groblju Markovo polje, a ukoliko se primatelj uzdržavanja odluči, iz zdravstvenih ili bilo kojih drugih razloga, smjestiti u dom za starije i nemoćne osobe, davateljica uzdržavanja se obvezala ishoditi primatelju uzdržavanja smještaj u dom te snositi sve troškove njegovog smještaja u dom.

19. Tuženica nije ispunila naprijed navedene obveze.

20. Iz iskaza tužiteljice Anđe Ferenac Miketić, saslušane u dokaznom postupku, u bitnom, proizlazi da je oko dvije godine obavljala kućanske poslove za sada pok. Antu Deur, za što joj je on plaćao dogovorenu naknadu, a nakon toga su sklopili brak te je kao njegova vjenčana supruga brinula o sada pok. Antu Deur, koji je bio bolestan, služila ga je, kuhala, prala, mijenjala mu pelene i drugo što je bilo potrebno te ga je nakon njegove smrti sahranila. Nadalje, iz njezinog iskaza proizlazi da

tuženica za cijelo to vrijeme tj. prije i nakon sklapanja braka, nije dolazila kod pok. Ante, niti je o njemu na bilo koji način brinula (nije mu kuhala, prala, vodila ga liječniku, nije skrbila o potrebi za njegovim liječenjem, niti što drugo), već ga je samo jednom nazvala na telefon.

21. Sud je iskaz tužiteljice ocijenio istinitim.

22. Iz iskaza tuženice Nevenke Škara, saslušane u dokaznom postupku, u bitnom, proizlazi da je angažirala dvije žene da dolaze kod sada pok. Ante radi kuhanja, spremanja i pranja rublja, što je on kasnije odbio, da bi zatim svoje obveze u pogledu uzdržavanja izvršavala na način da je s njim komunicirala putem telefona, te da, iako je on bio bolestan, drugo mu ništa nije bilo potrebno, a susjeda ga je vodila liječniku radi kontrola, da ga nakon smrti nije sahranila o svom trošku, niti mu je bila na pogrebu, a niti naknadno nije otišla do njegovog groba.

23. Sud je iskaz tuženice, u tom dijelu, ocijenio istinitim, osim u dijelu u kojem je izjavila da pok. Anti "ništa drugo nije bilo potrebno".

24. Iz iskaza svjedoka Drage Ćorkovića, koji je obavljao vodoinstalaterske radove na kući sada pok. Ante, u bitnom, proizlazi da je te radove platila tuženica, a ne zna je li plaćanje izvršeno novcem tuženice ili sada pok. Ante.

25. Sud je iskaz svjedoka Drage Ćorkovića ocijenio istinitim.

26. Iz iskaza svjedoka Blaženka Lukenda, saslušanog u dokaznom postupku, u bitnom, proizlazi, da je sada pok. Antu poznavao 25 godina i da je u njegovu kuću dolazio vrlo često (svaki drugi dan), a na tržnici su se sretali svaki dan, da je sada pok. Anti, nakon smrti supruge, pomagala obitelj Mojži, u kući Ante nikada nije zatekao tuženicu, da je Ante tuženici predložio sklapanje ugovora o doživotnom uzdržavanju što je ona prihvatila, da bi se zatim Ante razbolio od karcinoma debelog crijeva te je operiran, svjedok je pokušavao putem mobitela stupiti u kontakt s tuženicom, ali ona na pozive nije odgovarala, da je obitelj Mojži pomagala Anti po izlasku iz bolnice, Kruno Mojži ga je svojim vozilom odvezio na kemoterapije, čuo je kada je jednom prilikom tuženica putem mobitela razgovarala sa Antom i predložila mu da mu u paketu pošalje konzerve da ima što je jesti, što je on odbio jer mu je trebala njega i kuhano jelo, da je zatim Anađa Ferenac Miketić prihvatila pomagati mu u svemu što mu je potrebno u kući, nakon čega je Ante zvao tuženici putem mobitela i rekao joj da želi raskinuti ugovor jer je našao ženu koja će o njemu brinuti do kraja života, na što je tuženica prekinula razgovor, da je tužiteljica nastavila punom mjerom skrbiti o Anti, održavala mu je kuću, kuhala, odlazila do njegove liječnice po lijekove, kasnije zbog pelena, a o njemu je brinula tri godine.

27. Sud je iskaz Blaženka Lukenda ocijenio istinitim.

28. Iz iskaza svjedoka Krunoslava Mojži, susjeda sada pok. Ante Deur, saslušanog u dokaznom postupku, u bitnom, proizlazi da je osobno donosio pok. Anti kuhano jelo koje je kuhala njegova supruga, a nekada majka, što je trajalo tri mjeseca, kroz koje vrijeme je Ante bio bolestan, a nije mu imao tko skuhati ručak, njegovu sestru je vidio nekoliko puta kada su se izvodili radovi renoviranja krova, a nakon što se Ante vratio iz bolnice misli da ju više nije vidio da bi dolazila, da je zatim

tužiteljica došla kod Ante, kuhala mu i spremala, što je on plaćao, da bi se nakon toga oni vjenčali, da je tuženica pok. Ante nudila da jede konzerve, što on nije htio jer je bio bolestan, da su ranije dolazile spremačice dva do tri puta tjedno, što je trajalo oko mjesec dana.

29. Sud je iskaz svjedoka Krunoslava Mojži ocijenio istinitim.

30. Iz iskaza svjedoka Boška Obradovića, majstora koji je obavljao radove renoviranja krova na kući pok. Ante, u bitnom, proizlazi da ga je za taj posao angažirao Ante, da je plaćanje izvršila tuženica, da je radi tih radova tamo dolazio mjesec dana sveukupno, obzirom da je renovirao krovove i u susjedstvu, da u to vrijeme Ante nije bio bolestan, a govorio mu je da će sa sestrom sklopiti ugovor o uzdržavanju.

31. Sud je tom dijelu iskaza svjedoka Boška Obradovića povjerovao, dok je sud ostali dio njegovog iskaza ocijenio neistinitim i usmjerenim ka pogodovanju položaja tuženice u ovom predmetu. Nije naime, logično niti životno da bi pok. Ante od istog tražio savjet da li da sklopi predmetni ugovor, obzirom da je svjedoka tek upoznao.

32. Iz iskaza svjedoka Marina Deur, nećaka pok. Ante i tuženice, saslušanog u dokaznom postupku, u bitnom, proizlazi da je tuženica, nakon smrti supruge sada pok. Ante, dolazila kod njega zbog radova na kući, da je od strica čuo da je ona sudjelovala u troškovima kod tih radova, da mu se pok. Ante požalio na tuženicu pola godine prije smrti jer nije ispoštivala neke stavke ih njihovog ugovora, tada je o njemu brinula tužiteljica i da tuženica nije bila na pogrebu pok. Ante.

33. Sud je iskaz svjedoka Marina Deur ocijenio istinitim.

34. Iz iskaza svjedoka Ivane Mojži, susjede pok. Ante, saslušane u dokaznom postupku, u bitnom, proizlazi da je njezin suprug Krunoslav oko godinu dana pok. Ante donosio hranu koju je ona kuhala, da je njezin suprug Antu dovezao iz bolnice, da je kuću pok. Ante tri do četiri puta čistila njezina prijateljica, koju uslugu je jednom platila tuženica, a ostala tri puta je platio sada pok. Ante, da se naknadno od toga odustalo, a kada je došla tužiteljica ona je sve radila i on je bio zbog toga sretan, od supruge je čula da se pok. Ante žalio na sestru Nevenku jer o njemu nije brinula.

35. Sud je ocijenio istinitim iskaz svjedoka Ivane Mojži.

36. Svjedok Ankica Jakopic, susjeda pok. Ante Deur, saslušana u dokaznom postupku, u bitnom, iskazala je da joj je sada pok. Ante rekao da je on financirao radove mijenjanja krova i uređenja kupaonice te da je platio 72.000,00 kn, da tuženica, nakon što je Ante obolio, nije mu kuhala, prala rublje, niti vodila liječniku, a kada je u njegovu kuću došla tužiteljica, ona mu je kuhala, prala rublje, čistila kuću, kupovala namirnice, za njega išla liječniku i drugo, da joj je Ante rekao da je s tužiteljicom zadovoljan i da će se vjenčati.

37. Sud je ocijenio istinitim iskaz svjedoka Ankice Jakopic.

38. Svjedokinja Ana Hečimović, susjeda pok. Ante Deur, saslušana u dokaznom postupku, u bitnom, iskazala je da je pok. Ante, prije nego je kod njega došla

tužiteljica, sam brinuo o sebi, nitko mu nije pomagao, a zatim je bio bolestan, ležao je u krevetu, a o njemu je dobro brinula tužiteljica.

39. Sud je ocijenio istinitim iskaz svjedoka Ane Hečimović.

40. Iz iskaza svjedoka i to susjeda Krunoslav Mojži, Ivane Mojži i Ankice Jakopic te prijatelja Blaženka Lukenda, proizlazi da tuženica nakon završetka radova na kući pok. Ante Deur, a posebno nakon njegove hospitalizacije, nije dolazila u Zagreb niti se fizički brinula o njemu, odnosno nije mu kuhala, prala rublje, spremala kuću, vodila liječniku, niti ga je nakon smrti sahranila o svom trošku prema mjesnim običajima.

41. Svjedok Blaženko Lukenda iskazao je da se kroz tri godine ni jedanput nije susreo s tuženicom u kući pok. Ante Deur, a svakodnevno je ondje boravio, svjedok Krunoslav Mojži iskazao je da je vidio tuženicu u kući možda tri puta i to dok su se odvijali radovi, dok je tužiteljica iskazala da tuženica za sve tri godine zajedničkog života s pok. Antom nije niti jednom došla u Zagreb.

42. Nadalje, treba reći da iz iskaza svjedoka Blaženka Lukenda proizlazi da je tuženica, kada se javila sada pok. Anti telefonom nakon operacije karcinoma debelog crijeva, predložila da mu pošalje konzerve, što je bolesni i nakon operacije iscrpljeni sada pok. Ante odbio kao neprimjereno, budući mu je bila prijeko potrebna svakodnevna kuhana hrana i fizička njega.

43. Svakodnevnu ishranu pok. Anti Deur, osobito u kritičnom poslijeoperativnom razdoblju, osigurala je obitelj susjeda Krunoslava Mojži (supruga, majka) koji mu je donosio kuhane obroke, bez ikakve naknade. Nakon toga je brigu preuzela tužiteljica Anđa Ferenac Miketić, koja mu je kuhala, prala, presvlačila ga, vodila liječniku, nabavljala lijekove i pelene, te ga naposljetku sahranila. Tuženica nije snosila troškove pogreba niti je bila prisutna na pogrebu.

44. Iz provedenog dokaznog postupka proizlazi da tuženica nije niti jedanput odvela tužitelja liječniku radi pregleda ili za njega odlazila kod liječnika radi lijekova. Pok. Ante je liječniku odlazio taksijem, a prатnju pri pregledu i kemoterapijama osiguravao je prijatelj Krunoslav Mojži.

45. Treba istaknuti da je tuženica prilikom saslušanja u dokaznom postupku iskazala "Susjeda je vodila brigu o tome kada brat treba ići liječniku radi kontrola...".

46. U odnosu na navode tuženice da je ispunjavala ugovorne obveze, da je komunikacija telefonom bila redovita, da je angažirala spremačice, te da je tužiteljjev vlastiti otpor prema pojedinim oblicima pomoći bio razlogom manjkavog uzdržavanja, treba reći da sud djelomično prihvaća da je tužitelj inicijalno odbio usluge spremačice uz obrazloženje da se može sam brinuti o sebi, međutim tu se radilo o razdoblju dok je tužitelj još bio u dobrom zdravstvenom stanju i aktivan (radio na tržnici).

47. Ključno je da je sa pogoršanjem zdravstvenog stanja tužitelja (karcinom debelog crijeva, operacija, kemoterapije) nastala objektivna i nesporna potreba za fizičkim uzdržavanjem na način predviđen Ugovorom - prehranom, njegom, liječenjem, a tuženica tada nije preuzela brigu niti je osigurala odgovarajuću zamjenu. Telefonski kontakt, ma koliko redovit, ne može se smatrati ispunjavanjem

ugovornih obveza prehranjivanja, njege i liječenja teško bolesne osobe. Upravo tada, kada je potreba nastala i postala nesporna, tuženica je propustila postupiti sukladno preuzetim obvezama.

48. Navod tuženice da je tužiteljev otpor prema pomoći bio razlogom neizvršavanja sud ocjenjuje neuvjerljivim u dijelu kritičnog poslijeoperativnog i kasnijeg bolničkog razdoblja, za koje nema niti jednog dokaza da je tuženica pokušala pružiti odgovarajuću fizičku njegu ili osigurati kvalificiranu skrb.

49. Kako je, dakle, nakon provedenog dokaznog postupka utvrđeno da tuženica nije ispunila obveze preuzete ugovorom o doživotnom uzdržavanju, odnosno sada pok. Anti Deur nije osigurala prehranu adekvatnu dobi i zdravstvenom stanju, nije mu osigurala potrebnu odjeću i obuću te potrebnu njegu, a u slučaju bolesti liječenje, nije snosila troškove liječenja, a nakon njegove smrti nije ga sahranila o svom trošku prema mjesnim običajima na groblju Markovo polje.

50. Radnje poduzetne u neposrednom predugovornom i ranougovornom razdoblju (obnova krova, kupaonice, nabava bijele tehnike) ne mogu se smatrati ispunjavanjem ugovornih obveza uzdržavanja u smislu čl. 579. ZOO, već bi se te radnje mogle okarakterizirati kao investicija u nekretninu čije stjecanje tuženica očekuje. Osim toga, tim radnjama se ne može kompenzirati višegodišnje izostajanje fizičke prisutnosti, prehrane, njege i zdravstvene skrbi koje su bile srž ugovornih obveza prema čl. 2. Ugovora.

51. Slijedom svega naprijed navedenog sud zaključuje da je tužiteljica dokazala objektivno neispunjavanje ugovornih obveza od strane tuženice, kao davateljice uzdržavanja, u smislu čl. 583. st. 3. ZOO, a tuženica nije dokazala da je za eventualno neispunjavanje ugovornih obveza odgovoran sam primatelj uzdržavanja.

52. Stoga je sud odlučio kao u izreci ove presude pod I. i II.

53. Ujedno treba reći da za donošenje odluke u ovoj pravoj stvari nisu od pravnog značaja navodi o nestanku novca iz kuće prednika tužiteljice.

54. Odluka o troškovima postupka utemeljena je na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP, te uz primjenu Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, br. 138/23, dalje: Tarifa).

55. Trošak tužiteljice u ukupnom iznosu od 7.581,54 eur, odnosi se na:

- trošak sastava tužbe u iznosu od 500,00 eur (Tbr. 7. st. 1. Tarife),
- trošak sastava podneska od 9.2.2021. u iznosu od 500,00 eur (Tbr. 8. st. 1. Tarife – očitovanje na navode odgovora na tužbu),
- trošak sastava podneska od 20.2.2023. u iznosu od 125,00 eur (Tbr. 8. st. 4. Tarife),
- trošak sastava podneska od 20.9.2023. u iznosu od 125,00 eur (Tbr. 8. st. 4. Tarife),
- trošak sastava podneska od 29.8.2024. u iznosu od 125,00 eur (Tbr. 8. st. 4. Tarife),
- trošak sastava podneska od 17.12.2024. u iznosu od 125,00 eur (Tbr. 8. st. 4. Tarife),

- trošak zastupanja tužiteljice po punomoćniku na ročištu 6.7.2021. u iznosu od 500,00 eur (Tbr. 9. st. 1. Tarife),
- trošak zastupanja tužiteljice po punomoćniku na ročištu 6.2.2024. u iznosu od 500,00 eur (Tbr. 9. st. 1. Tarife),
- trošak zastupanja tužiteljice po punomoćniku na ročištu 5.6.2024. u iznosu od 500,00 eur (Tbr. 9. st. 1. Tarife),
- trošak zastupanja tužiteljice po punomoćniku na ročištu 26.11.2024. u iznosu od 500,00 eur (Tbr. 9. st. 1. Tarife),
- trošak zastupanja tužiteljice po punomoćniku na ročištu 26.3.2025. u iznosu od 500,00 eur (Tbr. 9. st. 1. Tarife),
- trošak zastupanja tužiteljice po punomoćniku na ročištu 30.9.2025. u iznosu od 500,00 eur (Tbr. 9. st. 1. Tarife),
- trošak zastupanja tužiteljice po punomoćniku na ročištu 10.10.2025. u iznosu od 500,00 eur (Tbr. 9. st. 1. Tarife),
- trošak zastupanja tužiteljice po punomoćniku na ročištu 26.5.2026. u iznosu od 500,00 eur (Tbr. 9. st. 1. Tarife),
- PDV od 25% u iznosu od 1.375,00 eur,
- sudsku pristojbu za tužbu u iznosu od 245,54 eur,
- sudsku pristojbu za presudu u iznosu od 461,00 eur.

56. Sud je odbio preostali dio zahtjeva tužiteljice za naknadu parničnog troška u iznosu od 1.875,13 eur (zahtjevan trošak u ukupnom iznosu od 9.456,67 eur – dosuđen trošak u iznosu od 7.581,54 eur = 1.875,13 eur).

57. Stoga je sud odlučio kao u izreci ove presude pod III. i IV.

U Zagrebu 14. srpnja 2026.

Sutkinja
Sanja Lovrić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo podnijeti žalbu Županijskom sudu, u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude. Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovoga suda.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi (čl. 335. st. 9. ZPP-a).

Dostaviti:

1. pun. tužiteljice, uz rješenje za plaćanje razlike sudske pristojbe za tužbu i za presudu
2. pun. tuženice

Broj zapisa: **9-3088a-befa2**

Kontrolni broj: **0fa1b-323cf-3dc26**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.